

Najnovější rekordi v jadralnem letalstvu so naslednji: Rus Krtačev je preletel 516 km z dvosedežnim jadralnim letalom, ne da bi se spustil na zemljo med poletom. V letu k odreženemu cilju je preletel v premi črti 495 km v nepretrganem poletu.

Letalka Prokopova je dosegla dva svetovna rekorda. Letela je k odreženemu cilju 345 km in dosegla 3396 m višine, kar je velik napredek.

Anton Kosi

Kamenčki v kurjem želodčku

Pri Zabavnikovih bodo imeli v nedeljo kokoš. Mama je kuro že v soboto zaklala. Pravkar jo je snažila: poparila jo je, populila perje, raztelesila in vzela iz notranjosti tako imenovano drobovino. Mali Lojzek, ki ga je vse zanimalo, je mamu pri tem delu opazoval. Ko je mama razrezala želodec, se vsuje iz njega poleg druge vsebine nekoliko kamenčkov.

»Glej, Lojzek,« pravi mama, »kokoš je imela v želodcu tudi drobne kamenčke.«

»Pa res,« pravi Lojzek, »kako so neki kamenčki prišli v želodec?«

Lojzek je sicer že učenec ljudske šole, a v šoli tega še ni slišal, da rabijo kokoši za prebavo piče pesek in drobne kamenčke; videl je sicer že večkrat, kako so kljuvale kokoši malto z zida, a razmišljal o tem ni dalje.

Ker je mati vedela, da bo oče sinčku to stvar bolj natanko razjasnil, nego bi storila to ona, zato napoti Lojzka k očetu, češ naj mu on to reč razloži, saj je kot mlad fant svoječasnno dovršil kmetijsko šolo in je tudi precej ponosen na to.

Oče — kajpada — rad ustreže sinčku ter ga pouči takole: »Kakor ti je znano, ima večina naših domačih živali — psi, mačke, krave, konji itd. — zobovje, s katerim zdrobi in zmelje v usta sprejeto hrano. Perutnina, t. j. kokoši, race, gosi, pure itd., pa zobovja nima, zato tudi ne more v ustih hrane zdrobiti in preleteti; hrano, ki pride najprej iz ust v golšo, požira celo ali nezdrobljeno. V golši se hrana zmešča in raztopi. Razkrojena hrana pride potem v želodec, kjer se pomešana z neko tekočino, s tako imenovanim želodčnim sokom, še bolj razredči. Želodec mora torej pri kurah, racah, gosih, skratka pri perutnini sploh, nadomestiti zobovje. Zato je želodec znotraj prevlečen z neko debelo mesnato in hrapavo kožo. Prebava se vrši na ta način, da se vsa želodčna vsebina, ki je v vednem gibanju, drgne ob hrapavo želodčevo kožo. To, kar opravljajo pri živalih, ki imajo zobe, zobje, to nalogo vršijo pri perjadi oglati kamenčki, ki jih dobiva perutnina s peskom vase.

Po neprestanem trenju ali drgnjenju v želodcu se oglati kamenčki polagoma obrabijo, postanejo okrogli in se z blatom izpahnejo iz telesa.

Za odstranjene okrogle kamenčke je treba nadomestila oglatih, robotih, ki bolj služijo svojemu namenu. Poletni najde perutnina dovolj prilike, da si nabere za prebavo tako potrebnega peska in kamenčkov; pozimi pa je to — kajpada — težje, zato razumne in skrbne gospodinje mešajo v zimskem času med pičo vedno neobhodno potrebni pesek, v katerem je dovolj drobnih kamenčkov, dobro vedoč, da jim bodo to njihovo skrb kure poplačale s tem, da bodo pridno nesle jajca, ki so zlasti pozimi tako draga.«

Lojzek: »Zdaj vem, da so kamenčki, ki jih je našla mama v kokošnjem želodcu, perutnini namesto zobovja; mama pa tega bržkone ni vedela, ker me je napolila k tebi. Grem takoj k nji in ji povem, kako lepo si mi ti razložil pomen kamenčkov v kurjem želodcu. Pozimi pa bom tudi skrbno pazil, da bo mama mešala med kurjo pičo včasih tudi pesek.«